

TISKOVÁ ZPRÁVA

V souladu s požadavkem vedení ZČU předložila dne 30. 4. 2010 Fakulta právnická ZČU zprávu, ve které popsala kritické procesy, které v minulosti způsobily její destabilizaci. Vedení univerzity projednalo tuto zprávu a rozhodlo zveřejnit hlavní zjištění. Tato byla současně konfrontována i se zprávou Komise pro prověření studia absolventů a průběhu rigorózního řízení na Fakultě právnické ZČU v Plzni, (dále jen Komise) jmenované rektorem doc. Ing. Josefem Průšou, CSc., a řízené prorektorkou PhDr. Evou Pasáčkovou, CSc., jež provedla a označila všechna základní pochybení různé závažnosti.

Jedním z největších problémů fakulty v uplynulém období byla realizace dvouletého programu celoživotního vzdělávání „Veřejná správa – CŽV“, který byl iniciován a uskutečňován v součinnosti s požadavkem některých institucí veřejné správy a sloužil k tomu, aby jejich zaměstnanci mohli získat vysokoškolské vzdělání v souvislosti s požadavky měnící se legislativy. Garantem programu byl **JUDr. Daniel Telecký, Ph.D.**, a rámcová smlouva zajišťovala účastníkům kurzu automatické přijetí do bakalářského studijního programu „Právní specializace“ po jeho úspěšném ukončení.

K organizaci tohoto programu lze mít následující výhrady: vyučované předměty kurzu nebyly ukončovány jednotlivě, ale celý kurz končil jedním písemným testem, který naprosto nepokrýval obsah a rozsah znalostí vyžadovaných od řádných studentů oboru veřejná správa. Absolventům programu pak vydal děkan **JUDr. Jaroslav Zachariáš, CSc.**, rozhodnutí o přijetí ke studiu v bakalářském oboru Veřejná správa a současně rozhodl, že mají splněny všechny běžné studijní povinnosti a zbývá jim složit státní závěrečnou zkoušku a obhájit bakalářskou práci. Tím byl porušen zákon o vysokých školách, který umožňuje uznat pouze 60 % studijních povinností z řádného studia. Děkan tím pokračoval v praxi svého předchůdce **JUDr. Milana Kindla, CSc.**, který shodně postupoval v době, kdy byly tyto kurzy konány jako doplňková činnost. Teprve na opakovanou výzvu univerzitní Rady celoživotního vzdělávání, byla fakultou podána zpráva o realizaci programu, kterou předložil **JUDr. Milan Kindl, CSc.**, tato však neobrážela zcela skutečnost. Na fakultě se nevedla řádná evidence o účastnících kurzů ani o vydaných certifikátech. To bohužel připouští i možnost, že některé osoby vůbec nemusely kurz absolvovat, přesto jim mohl být vydán certifikát, na jehož základě byly přijaty do řádného bakalářského studia.

Další problémy byly zjištěny v rámci standardního vysokoškolského studia na fakultě, kde byla shledána pochybení u několika procesů.

Děkan **JUDr. Jaroslav Zachariáš, CSc.**, a proděkan pro studium **JUDr. Milan Kindl, CSc.**, neplnili zcela přesně své povinnosti vyplývající ze zákona o vysokých školách a nepředkládali senátu včas a v zákonem vyžadovaném znění materiály týkající se přijímacího řízení ke schválení senátem fakulty. V letech 2005 - 2007 nebyly podmínky schváleny v řádných termínech, v letech 2008 a 2009 nebyly podmínky přijímacího řízení schváleny senátem vůbec (v roce 2008 byli senátoři pouze seznámeni se systémem přijímacího řízení, v roce 2009 nebyly podmínky senátu předloženy vůbec). Tím zároveň závažně pochybil i **Akademický senát fakulty**, který schvaloval dokumenty, jež ne zcela odpovídaly ustanovením zákona a zároveň žádný jeho člen nesdělil své pochybnosti Akademickému senátu ZČU nebo vedení univerzity.

Chyby byly indentifikovány i v rámci samotného procesu přijímacího řízení, kdy byly nestandardně přijímány jednotlivé osoby či skupiny osob (např. viz výše uvedené přijetí absolventů programu celoživotního vzdělávání).

V rámci analýzy studijních procesů upozornila zpráva na pochybení při uznávání zápočtů a zkoušek. Studijní a zkušební řád ZČU jasně stanoví mj. pravidlo, že splnění studijní povinnosti lze uznat jen tehdy, pokud neuplynuly od skončení předchozího studia (ve kterém byla studijní povinnost splněna) více než dva roky. Toto nebylo respektováno ani děkanem **JUDr. Milanem Kindlem, CSc.** ani později děkanem **JUDr. Jaroslavem Zachariášem, CSc.** Zároveň byly objeveny i jisté nesrovnalosti při zadávání výsledků zápočtů a zkoušek do informačního systému univerzity způsobované ne vždy správným dodržováním detailně stanovených postupů.

Kreditní systém byl na fakultě zaveden spíše formálně. Odchytky od jeho úplné implementace schválené vedením univerzity a Akademickým senátem ZČU v roce 2001, které měly být ukončeny k 31. 8. 2005, bohužel v některých případech pokračovaly v následujících letech. Respektováno nebylo zejména pravidlo opakovaného zápisu – student si poprvé zapíše povinný předmět, a pokud jej v daném akademickém roce nesplní, může si jej zapsat v některém následujícím roce podruhé. Nesplní-li povinný předmět ani při druhém zápisu, jeho studium končí. Vedení fakulty však toto ustanovení obcházel zavedením systému vyhlášek vydaných děkanem **JUDr. Milanem Kindlem, CSc.**, které umožnily prodloužení doby stanovené pro splnění studijních povinností. V této praxi pokračoval i děkan **JUDr. Jaroslav Zachariáš, CSc.**

Naopak vedení fakulty nevydalo vlastní předpis, vyžadovaný Studijním a zkušebním řádem ZČU, který by měl upravit obsah, formu, bližší specifikace podmínek a organizační zabezpečení konání státní závěrečné zkoušky. Jediná praxe, která existovala, spočívala ve vydávání ad hoc vyhlášek, stanovujících zkušební komisaře pro jednotlivé termíny státních zkoušek. Jak však zjistila komise, pro mnoho termínů zkoušek nebyly žádné takové vyhlášky vůbec vydány, nebo v některých případech složení komise neodpovídalo platným ustanovením.

Bez ohledu na povinnost zveřejňovat kvalifikační práce dle novely zákona účinné od 1. 1. 2006, na univerzitě vždy existovala povinnost předávat obhájené i neobhájené bakalářské a diplomové práce do Univerzitní knihovny. Rektorská prověřovací komise však zjistila, že některé práce v knihovně uloženy nejsou, za což nesou odpovědnost jednotliví **vedoucí kateder**, kde byly práce obhajovány.

Nejzávažnějším pochybením minulých vedení fakulty je však skutečnost, že poté, co fakulta ztratila akreditace v doktorských studijních oborech Správní právo a Teorie práva (prosinec 2004), vedení fakulty nadále přijímalo studenty ke studiu v oboru Správní právo a toto studium zavedlo jako studium v oboru Občanské právo s podoborem Správní právo. **Tímto postupem děkani JUDr. Milan Kindl, CSc., a JUDr. Jaroslav Zachariáš, CSc., obcházel zákon o vysokých školách. Tuto praxi akceptoval i JUDr. Ivan Tomažič, Ph.D.,** který od roku 2006 jako proděkan pro vědu stál i v čele **oborové rady studijního programu**, která řídí na fakultě doktorské studium. Zároveň umožňoval pokračování studia i u těch studentů, kteří prokazatelně za hodnocené období (akademický rok) nesložili žádnou zkoušku, neúčastnili se konferencí a seminářů, nebo nevyvíjeli žádnou publikační činnost. Vykazování publikační činnosti (studentů a zejména akademických pracovníků) patřilo vůbec k nejslabším článkům činnosti fakulty a v důsledku toho přicházela fakulta nejen o prestiž, ale též o nemalé finanční prostředky. Svůj díl odpovědnosti za tuto neutěšenou situaci nese i **každý akademický pracovník, který neplnil úkoly stanovené směrnicí rektora, vedoucí jednotlivých kateder** a zejména i **Vědecká rada fakulty**, která neuplatňovala své povinnosti v oblasti kontroly a jejímž členům ani nevadilo, že se tento orgán pravidelně neschází.

Uvedený výčet pochybení dokládá, že tedy docházelo zejména k selhávání činnosti samosprávných orgánů fakulty, tj. jak **děkana tak i Akademického senátu a Vědecké rady**, které zanedbávaly zejména své kontrolní funkce. Prostředí na fakultě vedlo až k apatii **akademické obce fakulty**, která se nevěnovala např. volbám do fakultního senátu, a mj. tím umožnila zvolení senátu výrazně asymetrického. Z pozice **vedení univerzity** je nutno sebekriticky přiznat, že od dob založení fakulty z jakési euforie z jejího vzniku, byla tato chápána jako v určitém smyslu výjimečná a tak k ní bylo i přistupováno za asistence **Akademického senátu univerzity**. Akademická obec fakulty také nepříliš silně cítila sounáležitost se Západočeskou univerzitou. V závěru je třeba zdůraznit, že jeden z pilířů samosprávnosti akademických institucí – akademická svoboda, která je zakotvena v zákoně o vysokých školách, byl v tomto případě brutálně zneužit.

Poučení, které bude výše uvedenými chybami iniciováno, bude nástrojem nejen pro Fakultu právnickou Západočeské univerzity v Plzni, univerzitu, ale i pro ostatní fakulty a vysoké školy v České republice.